

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

4. nedeľa adventná: Radostné svedectvo o blížiacom sa Pánovi (24. 12. 2017)

Ján 6, 15

Preto Ježiš, keď poznal, že chcú prísť a zmocniť sa Ho, aby Ho urobili kráľom, utiahol sa zase na vrch do samoty

Bratia a sestry

Udalosť nasýtenia zástupu bola veľmi zaujímavá. Ježiš Kristus prišiel, aby kázal slovo Božie. Robil tak na veľkom priestranstve, kde prišli mnohí ľudia, ktorí Ho počúvali, doslovne Mu hltali slová z Jeho úst. Tento ohromný zástup sa počítal na niekoľko tisícok ľudí. Keď prešiel nejaký čas, ako im Ježiš vysvetľoval veci ohľadne kráľovstva Božieho, bolo potrebné sa postarať aj o ich žalúdky, keďže boli hladní. Ježiš zobral teda do rúk dva jačmenné chleby a päť rybičiek, modlil sa a dal jesť ľuďom. Nastalo niečo, čo si nikto nevie svojím rozumom vysvetliť. Chlieb a ryby sa rozmnožili a nasýtili tento obrovský zástup ľudí. Keď zbierali odrobinky po jedle, nazbierali ich za dvanásť košov.

Situácia sa však odvíjala ďalej. Zástup, ktorý počúval Ježiša Krista. Zástup, ktorý bol zázračným spôsobom nasýtený. Tento zástup sa teraz chcel zmocniť Ježiša, aby Ho urobil svojím kráľom. Mali svoje plány, ako by to malo vyzeráť. Kristus bol pre nich v určitom zmysle aj akýmsi politickým Mesiášom. Akosi podvedome dúfali, že ich oslobodí z moci Rimanov, ktorých vyženie z krajiny. Následne povedie národ do boja za „Boha a za národ“, kde si vybojuje svoju politickú slobodu. Potom sa obnoví staré Dávidovo kráľovstvo a Kristus zasadne na trón v Jeruzaleme a stane sa ich kráľom. Veď keď sa dokáže postarať o nasýtenie tak veľkého zástupu ľudí, či by nedokázal vykonať aj mnohé iné veci?

Možno takto podobne rozmýšľali prítomní ľudia a následne čítame slová, ktoré sme si v úvode čítali: *Preto Ježiš, keď poznal, že chcú prísť a zmocniť sa Ho, aby Ho urobili kráľom, utiahol sa zase na vrch do samoty.*

Skúsme si túto situáciu ešte bližšie analyzovať. Svedkovia Ježišovho zázraku nasýtenia zástupu chcú, aby sa zrealizovalo kráľovstvo Božie hneď a zaraz vo fyzickej podobe. Ale je to v priamom rozpore s Ježišovými rečami. Veď On povedal: *Kráľovstvo Božie je už medzi vami (Lk 17, 21)*. A my, ako kresťania vieme, že mnohé hodnoty kráľovstva Božieho smieme vnímať. Lenže to kráľovstvo Božie je medzi nami prítomné zatiaľ neviditeľne. Ale tam, kde sa stretáme, prijímame Božiu lásku, Božiu blízkosť, odpustenie, nový život v Kristovi. Toto všetko patrí k hodnotám Božieho kráľovstva.

Ten dav ľudí však túžil, aby hneď a zaraz zostúpil z neba nebeský Jeruzalem a hneď a zaraz sa Kristus ujal svojej vlády. Áno, Pán Ježiš povedal, že príde druhýkrát na zem. Ale nevieme o tom, kedy sa tak stane. Zatiaľ však máme žiť svoju vieru naplno a čakať na Jeho príchod. Lenže ten zástup už nechcel čakať na budúcu Kristovu vládu, On ju chcel mať hneď a zaraz. A keď sa tak nestalo, preto sa rozhodli, že tomu trošku pomôžu. Chceli sa Krista zmocniť a urobiť Ho sami svojím kráľom.

Keď som sa na tento text pozrel v pôvodnej gréčtine, sú tam použité slovné spojenia, ktoré hovoria o veľmi rýchlom, bleskovom pláne. Chytiť Ježiša, posadiť Ho na trón a urobiť Ho kráľom. Žiadne čakanie. Žiadna vytrvalosť. Hneď teraz, bez rozmyslu.

Lenže my vieme, že toto nie je Božia cesta. Pretože Boh nás vedie cestou trpezlivosti. Čakaj, modli sa a až potom konaj. Najskôr danú vec premodli, nech Ti Pán Boh ukáže, ako ďalej. Ale nikdy nič nerob na vlastnú päsť. Nikdy sa do ničoho svojvoľne nevrhaj. Nikdy nič nerob bez modlitby. Pretože diabol nás vedie k tomu, aby sme nerozmýšľali, rýchlo veci šili horúcou ihlou. A následne sa chytali za hlavu, čo sme to vlastne urobili. V tom bolo to pokušenie veľmi silné. Rýchlo sa zmocniť Ježiša a urobiť Ho kráľom.

Možno si bratia a sestry povieme, že toto sa nám nemôže stať, ale skutočne nechceme aj my niekedy pomôcť Božej spravodlivosti vlastným pričinením? Koľkokrát sa prichytíme pri tom, ako dopredu vynášame súdy o nejakom človeku a najradšej by sme na neho zoslali hromy a blesky, podobne ako učeníci Pána Ježiša na samaritánsku dedinu, ktorá ich neprijala. Ale súd patrí Pánu Bohu a nie nám, pretože iba On vie posúdiť každú

situáciu a vidí do srdca každého človeka. Preto nemiešajme sa nikdy do Božej kompetencie. Nezosielajme na žiadneho človeka oheň z neba, aby sa neobrátil proti nám a nespálil mnohé hodnoty nášho života. Pretože my by sme sa v takýchto prípadoch radi zmocnili Ježiša a poradili Mu, ako má v danej situácii postupovať.

Niekedy sa stáva, že sa chceme zmocniť Ježiša tým spôsobom, že Ho prehlasujeme za kráľa. Na mnohých modlitebných stretnutiach prehlasujeme Ježiša za kráľa nad naším Slovenskom. Je to pekná túžba, ale vieme, či sa kráľom Slovenska chce stať aj v skutočnosti? Keď sa modlíme za naše mestá a dediny, v ktorých žijeme, prehlasujeme Krista za kráľa nad danou lokalitou. Raz som bol prítomný na jednom stretnutí, kde sa rečník modlil: „Ježiši, odovzdávame Ti vládu nad týmto mestom“. Je to pekná modlitba, pekná túžba, aby Ježiš vládol nad našou krajinou, nad mestom v ktorom žijeme. Aby mnohé srdcia boli zmenené Božou mocou a mnohí ľudia prijali Ježiša Krista za pána svojho života. Ale môžem Mu odovzdať vládu napríklad nad naším mestom? Nemôžem, pretože ja tomuto mestu nevládnem. Preto by sme si skutočne vždy mali dávať pozor, aby sme sa nesnažili Ježiša zmocniť a manipulovať s Ním. Pretože Jeho plány sú často odlišné od tých našich.

Aký bol výsledok toho, že sa ten zástup ľudí chcel zmocniť Pána Ježiša? Čítali sme slová: *Preto Ježiš, keď poznal, že chcú prísť a zmocniť sa Ho, aby Ho urobili kráľom, utiahol sa zase na vrch do samoty.* Ježiš Kristus skrátka od nich jednoducho odišiel. Odišiel na vrch do samoty, kde ostal sám. Pretože On neprišiel preto, aby niekomu robil divadlo. On prišiel preto, aby nás spasil a ukazoval nám tú Božiu cestu naším životom.

Toto je veľké nebezpečenstvo pre kresťanov v každej dobe. Na všetko máme svoj patent, svoj rozum. Vymyslíme si rôzne misijné stratégie oslovenia ľudí evanjeliom. Všetko si pekne naplánujeme, ako to bude v cirkvi fungovať, prebiehať. Konáme naše bohoslužobné stretnutia presne podľa toho, ako to predpisuje chrámová agenda. Ale nepýtame sa na to, čo si Pán Ježiš myslí o našich plánoch, o našich víziách. Možno sa niekedy pomodlíme, aby to Pán Boh požehnal, ale skutočne to chce požehnať? Nechceme sa Ho nasilu zmocniť a akosi si Ho sprivatizovať? Budeš robiť to, čo chceme my? Preto je skutočne veľmi dôležitá skôr, než sa do niečoho v živote, či v spoločenstve cirkvi pustíme, aby sme to premodlili. Aby sme hľadali Božiu vôľu, Božie plány a robili veci tak, ako si ich praje Pán Ježiš. Pretože inak navonok bude všetko fungovať, budú prebiehať bohoslužby a Pán Ježiš prejde okolo a nezastaví sa v našom strede.

Na adventných večerných službách Božích si preberáme jednotlivé listy Ježiša Krista, ktoré boli v Zjavení Jánovom napísané pre vybrané cirkevné zbory. Posledný siedmy list je napísaný do cirkevného zboru v meste Laoakidea. Okrem iného tam Pán Ježiš hovorí: *Ajhlá, ja stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou (Zj 3, 20).* Bol to cirkevný zbor, v ktorom prebiehal bežný život. Konali sa tam služby Božie, krstilo sa, pochovávalo, sobášilo, veriaci sa stretali pri Božom slove. Ale Pán Ježiš stál vonku a klopal na dvere tohto cirkevného zboru. On nebol medzi nimi, nebol v ich strede, pretože ho svojím spôsobom života vylúčili zo svojho stredu. Preto vonku klope, aby ho vpustili do svojho vnútra, inak tento zbor nebude požehnaný.

Bratia a sestry, my sa skrátka nemôžeme zmocniť evanjelia. My môžeme Bohu iba slúžiť. My sa nemôžeme zmocniť ani viery ľudí, môžeme iba ľuďom slúžiť a pomáhať evanjeliom. Inak je tu veľké riziko, že Pán Ježiš odíde spomedzi nás, spomedzi nášho stredu.

Keď niekedy prežijeme také vnútorné duchovné naplnenie Božím duchom, sme povznesení a naradostení. V tejto eufórii by sme sa niekedy radi sami zmocnili Ježiša a sami sa urobili kráľmi. Napríklad je potrebné, aby sme mali svoje zamestnania, aby sme zarábali a starali sa o svoje rodiny aj po tejto materiálnej stránke. Ak to takto prebieha, je to v poriadku. Ale akonáhle moje srdce príčne k samotným peniazom, potom mi začne v živote čosi chýbať. Zameriavam sa viac a viac iba na samotné peniaze a nie na toho, kto mi ich môže požehnať a ich prostredníctvom poslať požehnanie na obživu našej rodiny. Ale ak vidím ako prvoradá iba to hmotné, stáva sa, že Ježiš odo mňa odchádza. Môžem mať navonok potom už len kresťanský náter, ale živá viera, to vnútorné pomazanie Duchom Svätým mi kdesi chýba, pretože Pán Ježiš sa odo mňa vzdialil. Ja sa Ho nemôžem zmocniť, všetko závisí od Jeho vôle a Jeho požehnaní.

Preto je veľmi dôležité, aby sme slúžili druhým ľuďom. Aby sme im slúžili konkrétnymi skutkami pomoci a podpory. Aby sme slúžili jeden druhému evanjeliom Pána Ježiša Krista, ako služobníci Boží. Pretože my máme

ľuďom slúžiť, nie panovať nad ich vierou. Vždy v histórii, kedy cirkev chcela nad vierou ľuďí panovať, upadla, pretože sa Kristus vzdialil z jej stredu.

Preto stále nad nami visí nebezpečenstvo, aby z nášho srdca, z nášho stredu Pán Ježiš neodišiel. Aby sme ho nevyhnali svojimi pokrivenými hodnotami života, kedy sa Ho chceme násilím zmocniť a manipulovať Ním tak, ako to nám vyhovuje. Preto sa modlime, hľadajme Božie kráľovstvo a všetky veci potrebné pre život nám budú následne pridané.

AMEN.